

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 166 / 21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie II K 1233 / 19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiążle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu			

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
	<p>błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mających wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, iż w świetle zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego nie ma podstaw do uznania sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzuconego czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Gwoli ścisłości – postawiony przez			

prokuratora
zarzut w
rzeczywistości
podnosi zarzut
obrazy przepisu
prawa karnego
materialnego, o
czym mowa
w art. 438
pkt 1 kpk.
Skarżący nie
neguje bowiem
w istocie ani
oceny
przeprowadzonych
przez sąd I
instancji
dowodów, ani
też
poczynionych na
ich podstawie
ustaleń
faktycznych, a
jedynie podnosi,
że w świetle
prawidłowo
ustalonych przez
ten sąd faktów,
zachowanie
oskarżonego
należało ocenić
jako
wyczerpujące
znamiona
występku z art.
209 § 1a kk.

Odnosząc się już
do tego zarzutu
– stosownie do
treści art. 209 §
1a kk popełnia
występek w
tym przepisie
ujęty ten, kto
naraża osobę
uprawnioną na
niemożność
zaspokojenia
podstawowych

potrzeb
życiowych,
uchylając się
od wykonania
obowiązku
alimentacyjnego
określonego co
do wysokości
orzeczeniem
sądowym, ugodą
zawartą przed
sądem albo
innym organem
albo inną
umową, jeżeli
łączna wysokość
powstałych
wskutek tego
zaległości
stanowi
równowartość co
najmniej 3
świadczeń
okresowych albo
jeżeli opóźnienie
zaległego
świadczenia
innego niż
okresowe wynosi
co najmniej 3
miesiące.

W tym
kontekście
przypomnieć
należy, iż
wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Radomsku z
dnia 27 września
2010 r. w
sprawie III RC
231 / 10
oskarżony został
zobowiązany do
alimentacji na
rzecz córki
poprzez
comiesięczną
płatność na jej

rzecz kwot po
300 złotych
– do 10-go
dnia każdego
miesiąca.

Od razu wskazać
tez należy, iż sąd
I instancji uznał,
iż oskarżony
od obowiązku
alimentacyjnego
wynikającego z
tego wyroku
się uchylał, tyle
tylko, iż zdaniem
tego sądu łączna
wysokość
powstałych
zaległości nie
przekroczyła
poziomu 3
świadczeń
okresowych.

Stanowisko to
uznać należy
za błędne z
następujących
powodów.

Przedmiotem
zarzutu był okres
alimentacyjny
od 19 stycznia
2019 r. do
27 maja 2019
r. Uwzględniając
treść
przywołanego
wyżej wyroku
przyjąć trzeba,
że w okresie
tym oskarżony
winien był uiścić
na rzecz córki
łącznie 1200
złotych, na które
składały się

następujące
kwoty:

- 300 złotych
wymagalna z
upływem 10
lutego 2019 r.,

- 300 złotych
wymagalna z
upływem 10
marca 2019 r;

- 300 złotych
wymagalna z
upływem 10
kwietnia 2019 r;

- 300 złotych
wymagalna z
upływem 10
maja 2019 r.

Tymczasem we
skazanym wyżej
okresie
oskarżony z tego
tytułu uiścił
jedynie:

- kwotę 10
złotych w dniu
26 lutego 2019
r.;

- kwotę 100
złotych w dniu 4
marca 2019 r.;

- kwotę 20
złotych w dniu
26 marca 2019 r.

To oznacza, że w
okresie objętym
zarzutem, z
upływem dnia
10 maja 2019
r. oskarżony
pozostawał w
zwłoce z zapłatą
świadczeń

alimentacyjnych
wobec córki
na kwotę 1070
złotych. Tym
samym
wysokość
zaległości
powstałych
wskutek
uchylania się
przez
oskarżonego od
alimentacji z
upływem 10
maja 2019 r.
przekroczyła
równowartość
trzech
okresowych
świadczeń
alimentacyjnych,
do których był
zobowiązany z
racji
przywoływanego
wyżej wyroku.
Już więc z
upływem tego
dnia oskarżony
wyczerpał
znamiona
występku z art.
209 § 1a kk.
Uiszczenie przez
oskarżonego
dodatkowej
kwoty po tej
dacie wpłynęło
jedynie na
przerwanie
stanu
sprzecznego z
prawem
karnym, ale
nie eliminowało
wniosku, iż stan
taki wcześniej
zaistniał.

Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd odwoławczy z racji zakazu wynikającego z art. 454 kpk nie może skazać oskarżonego, który w I instancji został uniewinniony. W tej sytuacji zaskarżony wyrok podlega uchyleniu, zaś sprawa wraca do sądu I instancji do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 zd. 2 kpk w zw. z art. 454 kpk).		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	-	

Zwięzłe powodach uwzględnienia okoliczności	o	
-		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1-		
Zwięzłe powodach utrzymania mocy	o w	
-		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwiąże powodach zmiany	o		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	i		
1.1.	-	# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
-			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
-			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach	o		

uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Omówiono powyżej			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Ponowienie przewodu sądowego z uwzględnieniem zaprezentowanego wyżej sposobu wykładni art. 209 § 1a kpk			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		